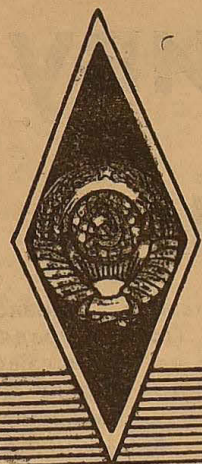

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ЗА НАУКОВІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА
ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

Видається з 1933 р.

№ 22 (1675).

12 ЧЕРВНЯ 1987 РОКУ

Ціна 2 коп.

Сьогодні
в номері:

* Відповідальний етап в житті університетського колективу: на факультетах, кафедрах і в наукових підрозділах розпочалось вишування кандидатів на посаду ректора.

— 1 стор.

* Загальноуніверситетські партійні збори: комуністи одностайно висловились за гласність і принциповість в проведенні кадрової політики.

— 2—3 стор.

* Професор М. Ю. Раковський: наші принципи — партійність і історизм.

— 3 стор.

Рішення XXVII з'їзду КПРС — в життя!

ГОТОВИМСЯ К ВИБОРАМ РЕКТОРА

УТВЕРЖЕНО НА СОВМЕСТНОМ ЗАСЕДАНИИ УЧЕНОГО СОВЕТА, ПАРТКОМА И ПРЕЗИДИУМА ПРОФКОМА СОТРУДНИКОВ ОГУ, ПРЕДСТАВИТЕЛЕЙ КОМИТЕТОВ ЛКСМУ И ПРОФКОМА СТУДЕНТОВ.

ПОЛОЖЕНИЕ

О ПОРЯДКЕ ВЫБОРОВ РЕКТОРА ОДЕССКОГО ГОСУДАРСТВЕННОГО УНИВЕРСИТЕТА ИМ. И. И. МЕЧНИКОВА

1. Постановлением ЦК КПСС и Совета Министров СССР от 13 марта 1987 г. № 325 «О мерах по коренному улучшению качества подготовки и использования специалистов с высшим образованием» введены выборы ректоров высших учебных заведений.

Выборы проводятся на вакантные должности ректоров. В условиях высокой активности научно-педагогических коллективов, развития их инициативы в реализации намеченных преобразований по перестройке высшего образования они имеют целью поднять ответственность ректоров за качество учебной, научной, методической, идейно-воспитательной работы, повысить авторитет, создать атмосферу ответственности и требовательности в коллективе.

2. Ректор избирается на расширенном заседании Ученого совета высшего учебного заведения тайным голосованием из числа наиболее квалифицированных научно-педагогических работников университета, имеющих ученую степень доктора наук и ученое звание профессора в возрасте до 60 лет, опыт научной, педагогической и производственной работы по профилю вуза, характеризующихся высокой коммунистической сознательностью и принципиальностью, способных обеспечить подготовку высококвалифицированных специалистов на уровне современных требований научно-технического прогресса и социально-экономического развития страны.

В состав расширенного Ученого совета высшего учебного заведения входят: члены Ученого совета вуза, партийного комитета, профсоюзных комитетов вуза, комитета комсомола, деканы факультетов, заведующие кафедрами, которые не вошли в состав Ученого совета вуза, заведующие лабораториями, руководители партийной, профсоюзной и комсомольской организаций факультетов, деканата по РИУ, НИИ физики, ректората и АХЧ, а также организаций при вузе, находящихся на самостоятельном балансе (УЭМ).

3. Трудовой коллектив факультета, кафедры, научного подразделения и т. п. на общем собрании оповещается о порядке выборов ректора. Предложения о кандидатах на должность ректора вносятся в Ученый совет высшего учебного заведения.

4. Выдвижение кандидатур заканчивается за две недели до заседания расширенного Ученого совета и оформляется протоколом с соответствующей рекомендацией по каждому кандидату. Решение принимается открытым голосованием простым большинством голосов.

5. Список кандидатов на должность ректора с указанием занимаемой должности и места работы, ученой степени и звания вывешивается за 10 дней до заседания расширенного Ученого совета.

6. Выдвинутые кандидатуры на должность ректора университета обсуждаются расширенным Ученым советом на открытом заседании. Решение об отводе принимается открытым голосованием. Все кандидатуры на должность ректора, не получившие отвода, вносятся в один бюллетень для тайного голосования.

Участники расширенного Ученого совета вычеркивают в бюллетене фамилии тех кандидатов, против которых они голосуют, и оставляют одну кандидатуру. Недействительными считаются бюллетени установленного образца.

7. Для подсчета голосов Ученый совет перед началом тайного голосования избирает открытым голосованием счетную комиссию из состава участвующих в выборах в количестве не менее 5 человек.

Счетная комиссия оглашает результаты голосования по каждой кандидатуре. Протокол

РЕКТОРА

кол счетной комиссии утверждается Ученым советом.

8. Решение расширенного Ученого совета является действительным, если в голосовании участвовало не менее 2/3 членов данного совета. Избранным считается кандидат, получивший не менее половины голосов членов совета, участвующих в выборах.

Если ни один из кандидатов в первом туре не получил указанное число голосов, проводится второй тур голосования. В бюллетени второго тура голосования вносятся кандидаты, получившие более одной трети голосов в первом туре. Избранным считается кандидат, получивший более 50 процентов голосов присутствующих членов совета.

Если ни один кандидат не получил указанного количества голосов, выборы считаются несостоявшимися.

9. Решение расширенного Ученого совета вносится в установленном порядке в Минвуз УССР. Назначение на должность ректора производится приказом министерства после решения коллегии Минвуза СССР.

10. Ректор периодически по истечении пятилетнего срока работы в этой должности отчитывается на расширенном Ученом совете вуза о состоянии и деятельности высшего учебного заведения. Ученый совет вуза оценивает его деятельность и принимает тайным голосованием решение о результатах его работы за истекший пятилетний срок.

Если Ученый совет вуза большинством голосов, но не менее половины членов совета, принял решение о неудовлетворительном выполнении ректором возложенных на него обязанностей, то вопрос о его освобождении решается министерством в установленном порядке.

11. Кандидаты, принимавшие участие в избрании на должность ректора и получившие второе и третье места по количеству набранных голосов, считаются избранными в резерв на выдвижение на должности ректора и проректоров.

сесія, сесія, сесія...

Диплом: творчість чи компіляція?

На історичному факультеті пройшов захист дипломних робіт. Своїми враженнями поділився в бесіді з нашим кореспондентом голова державної комісії доктор історичних наук, завідувачий відділом Інституту історії Академії наук УРСР Михайло Васильович КОВАЛЬ:

— Я зараз готую звіт для вченої ради університету, в якому буде дано ретельний аналіз захисту дипломних робіт студентами істфаку. Поки що можу висловити загальні враження. Чітко просліджується тенденція — випускники, пов'язані з практичною діяльністю, тобто вечірники та заочники, краще справились з підготовкою дипломних робіт. Вони зуміли конкретно поставити завдання, пов'язати його з практикою, з проблемами своєї діяльності, свідомо використовувати літературу, допомогу наукових керівників. В таких дипломних роботах зустрічаються оригінальні тлумачення проблем, пропонуються нові методики проведення уроків історії в школі.

Так, запам'яталась дипломна робота, в якій запропонована оригінальна методика побудови і проведення шкільного уроку по темі «70-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції». Співробітник музею з Миколаївської області подав у своїй роботі значні результати археологічних досліджень скіфських курганів. При відповідному оформленні така робота може буде пре-

дставлена як кандидатська дисертація.

На жаль, не всі автори цікавих дипломних робіт зуміли їх належним чином захистити — бракувало навичок виступів, впевненості, ораторського мистецтва. В цьому, я вважаю, є недоробка і наукових керівників, яким слід більше уваги приділяти цьому аспекту підготовки дипломів.

Значно гірший стан справ серед випускників стаціонару. Більшість з них виявили догматичний, начотницький підхід до історії, їх дипломи — це компіляція різних джерел. Невдалими і вибір тем: якщо береться глобальна тема, в якій поєднані кілька загальних питань історії, політики та ідеології — неможливо вимагати від студента самостійного підходу до її розробки. Така тема непідіймна навіть для докторської дисертації. Теми для дипломних робіт визначають кафедри, їм треба підходити до цього важливого питання з позицій сучасних вимог.

На захисті дипломів студентами мало було висловлено своїх суджень, свого розуміння історії. А вже випускники — це дорослі люди, завтра вони стануть учителями історії, агітаторами, пропагандистами. Відповідно, і вчити їх треба інакше, і вимагати від студентів більшої відповідальності.

Бесіду вела
Б. ВЕРНІКОВА.

Фото
Є. КРАСНОПОЛЬСЬКОГО.

Ответственность — общая

Владлен Николаевич Тоцкий щетно призывал собрание соблюдать тишину. Это еще не были страсти — они впереди. И людей понять можно: впервые за столько лет ректор вновь выбирается сотрудниками университета.

Расширенный Ученый совет, собравшийся 9 июня в конференц-зале, обсуждал и уточнял разработанное Минвузом СССР

типовое положение о выборах ректора.

Сколько кандидатов может быть выдвинуто, кто будет иметь право быть включенным во второй тур, сколько кандидатов имеет право выдвинуть один коллектив (организация), сколько кандидатов может быть включено в списки тайного голосования второго тура? Эти и многие другие вопросы требовали ответов немедленно. (Окончание на 4-й стр.).

Об'єднаними зусиллями колективу вирішувати успіх перебудови

З червня цього року відбулись загальноуніверситетські партійні збори з питань перебудови вищої школи і поліпшення кадрової політики у світлі вимог січневого (1987 р.) Пленуму ЦК КПРС.

З доповіддю виступив секретар парткому І. І. Кондра-тук.

Друкуємо короткий виклад доповіді і в журналістському записі виступи учасників зборів, які взяли участь в обговоренні доповіді.

Складні завдання по перебудові вищої освіти в країні висувають підвищені вимоги до кадрового складу університету. В 1986—1987 роках на 68 кафедрах університету працюють 770 викладачів з них: 68 — докторів наук, професорів і 431 кандидат наук, доцент. В цілому питома вага викладачів з вченими ступенями і званнями зростає: з 62 процентів (1985) до 63,4 процентів (1986). Разом з тим на ряді факультетів і кафедр університету цей показник нижчий від загальноуніверситетського, особливо на таких, як кафедра РКИ, де всього 3 кандидати наук на 40 викладачів, кафедра іноземних мов, факультет РГФ в цілому, деякі інші.

З 68 кафедр сорок одну (60,3 процента) очолюють доктори наук, професори, з 9 факультетів — чотири очолюють доктори наук, професори (43,3 процента). Невтішним є і той факт, що кожен четвертий серед завідуючих кафедрами досяг пенсійного віку.

План підготовки докторів наук на XII п'ятиріччю вкрай напружений — 45 чоловік, тобто в середньому 9 чоловік на рік. В минулому, 1986 році, відбулось п'ять захистів, що одразу ж визначило відставання від плану, в 1987 році захищено 3 дисертації, очікується ще кілька захистів. Однак для заспокоєння немає підстав.

Не може задовольнити сьогодні і робота аспірантури. В XI п'ятиріччю з 363 випускників аспірантури захистили дисертацію в строк тільки 57 чоловік. Не змінився стан на краще і в 1986 році: з 80 випускників захистили дисертації 8 чоловік.

Однією з причин такого стану справ є підбір кандидатів у аспіранти: конкурсу, як правило, немає; відбирати кандидатів з числа студентів на ранніх етапах їх навчання і вести сходинокми для багатьох керівників здається справою надто клопітною. Звідси і результат — до аспірантури потрапляють нерідко люди випадкові, не здатні ні до наукової, ні до педагогічної роботи.

Про кадри НДЧ. Зараз НДЧ університету структурно складається з 18 лабораторій, в яких утворено 50 секторів. Працюють в них 1300 чоловік, в тому числі 4 доктори наук і 130 кандидатів наук. Добре, що в НДЧ стали з'являтися доктори наук, зростає число кандидатів наук, є певні перспективи і на майбутнє. Разом з тим кадрових проблем тут не стало менше. Проведена у 1986 році атестація кадрів НДЧ дозволила отримати їх кваліфікаційну і громадську оцінку, але не відповіла на всі питання, що виникли в її процесі.

Виконуючи наказ Мінвузу СРСР № 660 та інструктивний лист про перебудову викладання суспільних наук, вказівки Мінвузу УРСР, університет пішов на серйозну реорганізацію навчального процесу. З 1 лютого 1987 року на всіх факультетах скорочено загальну кількість годин аудиторних занять на старших курсах — до 24 годин, на молодших (I/III) — до 28 годин. Скорочено кількість лекційних годин, збільшено кількість семінарських та практичних занять. Тут виникло чимало проблем: скорочуючи число аудиторних занять, ми

орієнтували викладачів на проведення лекцій проблемних, оглядових, настановчих, які б давали студентів концепцію, орієнтир, збудили зацікавленість до самостійного мислення, бажання самостійно дійти істини.

Магістральний шлях розвитку вищої школи — підкреслюється в документах про перебудову

яких є В. І. Байденко — лабораторія № 8, С. Н. Кравченко, А. І. Коцера, С. У. Лабков — лабораторія № 10, В. П. Желтиков, В. А. Плотников, В. В. Рут — лабораторія № 7.

Слід відзначити, що в кожній лабораторії є НІОКР, ще не впроваджені і не використані у народному господарстві і не зараховані до перспективних планів впровадження підприємств і організацій. Таких тем в ОДУ 74 одиниці.

Стримуючим моментом в процесі впровадження розробок є і відсутність потрібної конструкторсько-технологічної, експериментальної, матеріально-технічної бази (орга-

політичного та ідейного формування молодого спеціаліста при цьому залишаються визначальними.

З початку цього навчального року ми піддали докорінній реконструкції інститут наставників, ліквідувавши його на старших курсах і залишивши на I—II, подекуди на третьому. При цьому ставилось за мету ліквідувати сувору опіку над студентами, дати їм більше самостійності, розвивати ініціативу, піднести виховну роль випускаючих кафедр, студентського комсомольського та профспілкового активу. Поки що друга частина цієї мети не здійснена. Партійні бюро

ративністю планово-фінансового відділу (тов. Мурадян), відділу кадрів та міжвузівського юридичного відділу (тт. Цисельський, Ветчинникова), канцелярії і т. д. Ми нерідко зустрічаємось тут з некомпетентністю, неувагою до людей, небажанням пояснити, навіть грубістю деяких співробітників.

Без докорінних змін у стилі й методах роботи кожного підрозділу ми не розв'яжемо завдань, які поставив час. Заспівувачем у цьому повинен стати ректорат університету. Відсутність чіткого і ясного розмежування поточних і перспективних завдань розвитку університету, недостатня наполегливість у постановці цих питань перед вищестоящими органами, поганіший контроль за виконанням рішень міністерства і своїх власних, послаблення вимогливості до керівників факультетів та інших підрозділів характерні для діяльності ректора університету тов. Сердюка В. В. В роботі ректора і проректорів не завжди спостерігається погодженість дій, чітке розмежування функцій. Проректори по навчальній роботі тт. Тоцький і Ануфрієв не завжди знаходять час для вивчення стану справ на факультетах і кафедрах, для здійснення контрольних відвідувань занять, надання практичної допомоги на місцях. Проректору з наукової роботи тов. Толчієву слід більшою мірою спиратись на думку трудових колективів лабораторій і кафедр. В цілому для стилю роботи ректорату характерна організаційна кваліфікація, неоперативність.

Не стала справжньою трибуною глибокого обговорення всіх питань навчальної, наукової та виховної роботи рада університету.

Партком також не посів авангардних позицій в перебудові, за що був підданий справедливій критиці. Члени парткому здійснюють слабкий вплив на стан справ у первинних партійних організаціях. Партком не домігся того, щоб факультетські та інші цехові парторганізації, партійні групи стали справді політичним ядром трудових колективів, організаторами і натхненниками докорінних змін, а не пристосованими під прапором перебудови, своєчасно могли давати відсіч дзвінкій фразі, словоблуддю та іншим проявам соціальної демагогії.

Ми вчимося жити в умовах гласності, критики, справжньої демократії. Треба привчити себе до думки, що процес цей непростий, тривалий і вимагає від кожного власної відповідальності, партійної принциповості, громадянськості.

В червні нам доведеться провести вибори ректора університету, вибиратимуть також деканів на деяких факультетах. В процесі виборів колектив повинен виявити високу зрілість, згуртованість і націленість на великі справи.

Успіх всього, що нам належить здійснити, залежить від нашої свідомості, нашої політичної культури.

Академік І. І. Мінц відкриває міжнародну конференцію істориків в Одесі. (Читайте 3—4 стор.)

ву — інтеграція освіти, науки і виробництва. Створені вже досить давно три ННВО (хімічний, фізичний, ГГФ) існують багато в чому формально, а створене в 1986 році ННВО «інженерна геологія» не встигло розгорнути роботу. Поміркуйте самі: в рамках вказаних чотирьох ННВО практику проходять всього 36 чоловік, виконується 16 дипломів та 20 курсових робіт, а до наукової роботи залучено 56 студентів. З такими масштабами і темпами шляхом інтеграції ми далеко не підемо.

З 1986 року укладенням договорів з чотирма об'єктами взято курс на перехід до цільової підготовки спеціалістів. Це нововведення торкнулось практично всіх факультетів.

Із спеціальностей виробничого характеру добре попрацювали в поточному році геологи, які забезпечили стопроцентний приєм з договорами. Певний крок вперед зроблено математиками, хоч роботи ще належить виконати чимало. Повільно вирішуються ці питання у хіміків, фізиків, біологів, юристів.

Серйозні завдання належить вирішувати колективу університету і в напрямі перебудови наукової роботи. Сьогодні вона досягла в університеті великих масштабів, є певні позитивні результати: зростає тематика (важливіша) першого рівня до 38 процентів (хоча це також мало). У народне господарство в 1986 році впроваджено 74 НІОКР. Непоганий економічний ефект дали лабораторії №№ 4, 5, 14, 1, 12 (наукові керівники зав. лабораторіями тт. Канчуковський, Черешанський, Глауберман, Преснов, Ротнер, Гоголев, Нетребов, Контуш, Богуненко).

Разом з тим ряд наукових керівників різних лабораторій, які могли б впроваджувати свої розробки з економічним ефектом, не роблять цього. Це теми, науковими керівниками

нізований 8 місяців тому конструкторський відділ під керівництвом тов. Моржакова роботу так і не розпочав.

Не в повній мірі використовується науковий потенціал університету, лише 50 процентів докторів наук і трохи більше 20 процентів від загального числа професорсько-викладацького складу беруть участь у виконанні госпдоговірних робіт. Лише 27 співробітників НДЧ беруть участь у навчальному процесі, навіть не всі доктори наук.

Погані справи із залученням студентів до виконання госпдоговірної тематики. В 1986 році всього 483 студента було залучено до виконання госпдоговірних робіт в лабораторіях, виконали вони робіт на суму 250 тисяч карбованців (2,5 процента до загального обсягу госпдоговірної тематики); в 1987 році — поки що 92 студента.

Приділяючи, як правило, багато уваги госпдоговірній тематичі, ми не повинні забувати і про бюджетну, кафедральну, яка виконується у другій половині дня. Тут також чимало білих плям.

Кілька зауважень про перебудову виховної роботи. Розширення студентського самоврядування, надання студентам більшої самостійності у всіх сферах життя та діяльності вузу — головне у переборенні формалізму, заорганізованості у виховній роботі. Але питання

(тт. Алєнін, Скорохід, Єлісеєва, Паньков) виявляють безпринципність, в оцінці бездіяльності в цій частині і завідуючих, і комуністів, і всіх викладачів у цілому. Погано працював у цьому напрямі і комітет комсомолу ОДУ (тов. Микитась), не зміг настроїти комсомольський актив на енергійний, ініціативний пошук нових форм роботи. Багато в чому винен і партком.

Час вимагає рішучого поліпшення підготовки спеціалістів для зарубіжних країн. Проректорів по міжнародних зв'язках, і деканів по РІУ (тт. Чесноков, Доленко) слід здійснювати більш дійовий контроль за організацією і ходом виховного процесу з іноземними студентами, більш уважний підхід при доборі кадрів для роботи з ними.

Велику відповідальність в процесі перебудови роботи університету несе АГЧ, оскільки саме тут накопичилось багато найбільш складних для університету проблем. У деяких керівників підрозділів і служб АГЧ не завжди вистачає оперативності і високої особистої відповідальності, а з боку тов. Рувовського належного контролю і вимогливості немає.

Багато непорозумінь в діяльності багатьох підрозділів університету, а також нарікань і скарг людей спричинені поганою роботою бухгалтерії (тов. Пережитий), неопе-

ОРГАНІЗАЦІЇ, В КОТОРИХ ПРОВІДЯТЬСЯ СОБРАННЯ ТРУДОВИХ КОЛЕКТИВІВ ПО ВИБОРІ АРХИТЕКТОРА УНІВЕРСИТЕТА

1. Исторический факультет
2. Юридический факультет
3. Филологический факультет и научная библиотека
4. РГФ
5. Мехмат, НИЛ-17 и ВЦ
6. Химический факультет и НИЛ-8, 9, 10,

7. Физический факультет и НИЛ-1, 2, 3, 4, 5, 7
8. Биологический факультет и НИЛ-15, 16
9. ГГФ и НИЛ-12, 13, 14
10. Деканат по РІУ и кафедра РКИ
11. Общеуниверситетские кафедры философии, политэкономии, истории КПСС, научного коммунизма, этики, эстетики и научного атеизма, психологии, педагогики, физкультуры, военной, ГО и НИЛ-18
12. НИИ физики и НИЛ-6
13. УЭМ
14. Ректорат и АХЧ

В обговоренні доповіді взяли участь:

М. П. ОРЗІХ зупинився на соціально-політичних та ідеологічних питаннях перебудови, підкресливши, зокрема, що він особисто не може погодитись з твердженням відносно того, ніби студенти університету готові прийняти перебудову. Про розбіжності студентських думок в цьому питанні в пресі писалося чимало, в тому числі й на сторінках університетської газети «За наукові кадри». Винні в цьому ми, перш за все через свою організаційно-методичну невідповідність.

Промовець говорив далі про революцію ставлення викладачів кафедри державного і адміністративного права до перебудови, про пошуки доцільних варіантів практичного впровадження всього нового в навчальний процес. Не називаючи прізвищ, М. П. Орзіх говорить про наявність в університетському колективі людей, які психологічно ще не сприйняли перебудову.

І. М. ПОПОВА зупинилась у своєму виступі на питаннях кадрової політики, яка сьогодні є не просто перестановкою осіб. Мова йде про докорінне поліпшення стилю роботи, про формування нового типу керівника, так і рядового співробітника, тобто нових структур управління.

Результати соціально-психологічних досліджень в країні свідчать про те, що найбільш розповсюдженим є тип керівника, який орієнтується на вищестоячі інстанції і не орієнтується на підлеглих. Разом з тим, час вимагає активного, неформального ставлення до рядових працівників, здатних заперечувати вказівки, що надходять зверху, якщо вони шодять справі. Хороши працівник — не завжди зручна людина.

За новим типом керівника повинні стояти певні структури управління. І те, що такі структури з'являються, є результатом нашої активності, оумовленої ідейно-політичними категоріями: відповідальністю, порядністю, високою мораллю.

Анкетування, проведене обласною газетою «Знамя коммунизма» змушує серйозно замислитись. Воно показало, що у свідомості 78 процентів анкетованих перебудова пов'язана з гласністю, демократизмом, самоврядуванням. Разом з тим, 85 процентів опитуваних відзначають, що в їх трудових колективах стан справ погіршився або не змінився. Щодо ОДУ, то з гласністю у нас ще не все гаразд. Довгий час ходили чутки про зміну ректора, але гласності в даному питанні не було. Прощу Мінвуз, обком партії, колектив інформувати колектив про недоліки, виявлені комісією Мінвузу в діяльності адміністрації ОДУ. Вважаю за необхідне заслухати звіт ректора на загальних зборах професорсько-викладацького складу університету, дати оцінку його діяльності, яка повинна враховуватись вищестоячими організаціями.

О. І. ПОЛОСА говорив про те, що в доповіді секретаря парткому ОДУ порушено важливі питання: гласність, дисципліна, соціальна політика і т. д. До мене, продовжив він, як до голови профкому факультету часто звертаються співробітники саме із соціальних питань. Це питання, зокрема, і про виплату премії за 1986 рік. Чому премія досі не виплачена? Хто винен в цьому?

Користуючись присутністю тов. Якубовського, хочеться нагадати про необхідність розв'язання житлового питання. Сьогодні «Правда» пише про серйозні недоліки у цій проблемі в Одесі, про семидесяти-тисячну чергу на квартири. Ми розуміємо, що спочатку потрібно надавати житло робітникам, але ж сьогодні і наука — виробнича сила.

Про навчальний процес. При перебудові навчального процесу допущено формалізм щодо певних факультетів. Географічні факультети багатьох вузів відмовились від скорочення лекційних годин. У нас багато часу забирає виробнича практика, лекції читаються в мінімальном обсязі. Декан ГГФ Я. М. Біланчич вольовим рішенням скоротив число лекційних годин. Під час зимової сесії це було зроблено навіть на заочному факультеті (з 30 до 20 годин). Це вже абсурд — адже студенти — заочники півроку працюють самостійно. Тут є і прорахунки кафедри педагогіки.

А. А. ЕННАН піддав гострій критиці ректорат, партком, НДЧ, АГЧ. Ветерани пам'ятають, що ОДУ був провідним вузом, провідною науковою установою в місті. Сьогодні справи змінилися не на краще.

Щодо питання «стариня» провідних спеціалістів. Тут справа не у віці, а в реальній користі того чи іншого керівника. Як ми виховуємо зміну? Часто замовчуємо неприємні факти, а потім раптом виносимо їх на загальне обговорення. Складається враження, що це комусь вигідно. «Добрий» приклад подаємо молоді. Те, що говорив О. І. Полоса про формалізм в навчальному процесі, цілком стосується і хіміка.

С. М. КІЧМАРЕНКО зупинився на актуальних проблемах в роботі студентського профкому

з питань самоврядування, поліпшення побуту студентів і студентських сімей.

Є. М. ПРИСОВСЬКИЙ зауважив, що, на його думку, перебудова в нашому університеті пішла зовнішньо легким шляхом, а не шляхом глибокого внутрішнього осмислення.

Критикуючи школярство у різних проявах, промовець сказав, що, вирішуючи кардинальні проблеми, не можна займатися «посліпанням», не можна виховувати у студентів нового мислення на джерелах, написаних 20—30 років тому. Отже, саме викладач повинен дати поштовх новому мисленню студента. А. В. Недзвідський, якого було стільки бито, міг би повчити нас, як на ділі треба перебудовуватись.

Сьогодні в університеті є викладачі, які можуть бути прикладом справді творчого підходу до своєї справи: В. В. Фащенко, І. М. Дузь, Ю. О. Карпенко, Г. А. В'язовський, І. П. Зелінський, Ю. М. Раковський, І. М. Попова.

Далі промовець говорив про те, що в університеті лише на словах здійснюється гуманітаризація вищої освіти, і що йому важко уявити юриста, який нічого не знає про класиків літератури.

У нас, на відміну від інших вузів, на практичних заняттях групи не діляться на підгрупи. Навантаження на доцентів — 850 годин замість 750. Хіба це не порушення законодавства?

Нам кажуть: у суспільствознавстві навчальне навантаження менше, бо вони читають лекції по лінії товариства «Знання». А літературознавці хіба не читають лекції? Важко зрозуміти таку логіку.

Ю. М. АНІСІМОВ, Ми, парт-актив, мало заслуховуємо звіти керівництва. Систематична звітність дозволяє уникнути подальших помилок. Ми не задоволені підготовкою біологів як викладачів хімії. Звертались з цього приводу до проректора В. М. Іоцького, але відповіді так і не отримали. Час покинути з факультетськими амбіціями.

Більшою перешкодою в роботі є непогодженість в діях НДЧ, АГЧ, ПФВ. Не вистачає діловитості і стислості в роботі парткому; засідання тривають 3—4 години, відбуваються кілька разів на місяць. Необхідно змінити стиль роботи партійного комітету.

М. М. ЧЕСНІКОВ. Відверто кажучи, мене здивував виступ Аліма Амідовича Еннана. Як можна говорити, що колектив ОДУ деморалізований? Як можна огульно всіх звинувачувати? Свого часу цей колектив і його керівництво допомогли Аліму Амідовичу в розв'язанні конфліктної ситуації, яка виникла на очолюваній ним кафедрі. Виступ тов. Еннана здається некоректним. Далі М. М. Чесніков зупинився на проблемах роботи з іноземними студентами, розповів про незадовільний моральний клімат на окремих факультетах, нестачу кваліфікованих кадрів, особливо суспільствознавців та ін.

М. К. БУЛАТ попросив збори допомогти в розв'язанні невідкладних завдань з поліпшення роботи університетського гаража: розширити і огородити територію, створити умови для ремонту, зберігання і підтримання техніки в хорошому стані, поставив питання про необхідність поліпшення матеріальної зацікавленості водіїв.

В. В. СЕРДЮК відзначив, що ректорат університету приділяв багато уваги питанню підготовки кадрів вищої кваліфікації. Він критикує відсутність у багатьох випадках доброзичливості у стосунках між старшими і молодшими колегами, які готуються до захисту кандидатських дисертацій.

Істотною реорганізацією потребує аспірантура. Виникають серйозні труднощі із влаштуванням на роботу молодих спеціалістів, які успішно закінчують аспірантуру.

Ректор визнав, що університет поспішив з перебудовою навчального процесу, оскільки навчальна частина знаходилась під постійним тиском Мінвузу УРСР.

Далі промовець говорив про необхідність підвищення якості навчального процесу і його методичного забезпечення, піддає критиці недоліки в роботі проректора Л. О. Ануфрієва, який здійснює недостатнє конкретне керівництво створенням навчальних посібників.

Важлива роль в діяльності університету належить науковому сектору, який нараховує понад 1000 співробітників. Проведена в кінці 1986 року атестація наукових кадрів пройшла не зовсім гладко. Багато співробітників було необ'єктивно оцінено. Деяких з них треба переатестувати. НДЧ поки що не керує науковою роботою.

Далі ректор відповів на критичні зауваження на свою адресу, вважаючи деякі з них необгрунтованими. Зокрема, торкаючись виступу А. А. Еннана, промовець відзначив, що, закликаючи на одній із нарад «поспішати повільно», він мав на увазі необхідність працювати вдумливо. Ніяких прокурорських справ в університеті не було.

Не треба драматизувати стан справ, потрібно чититись працювати спокійно. Майбутній кері-

вник, якого вибере університет, не повинен миритися з недоліками.

А. А. ЖАБОРЮК поділився своїми роздумами про структуру університетських кафедр. Деякі з них виникли у зв'язку з тим, що з'явилися спеціалісти зі ступенем. Свого часу так було створено кафедру теорії літератури з додатком у вигляді двох викладачів методички. Зараз зміщується зв'язок зі школою, більше уваги приділяється методичці, а читати її нікому. Вихід з цього становища — в укрупненні кафедр.

О. П. ЯКУБОВСЬКИЙ: сьогодні відбувається виключно актуальна розмова, яка підтверджує, що курс партії на перебудову знаходить все більшу підтримку в усіх верствах населення.

Незважаючи на гостроту доповідей, принциповість виступів, слід зазначити, що перебудова в університеті ще не досягла бажаної глибини, не всі енергійно включились в процес перебудови.

На чому колективу бажано зосередити свою увагу? Матеріально-технічна база університету ще не відповідає сучасним вимогам. Керівництвом не передбачено будівництво навчально-лабораторного корпусу, відсутня експериментальна база, немає сучасного культурно-спортивного комплексу.

Ці об'єкти необхідно включити в план розвитку вузу в XIII п'ятиріччі.

Гострою залишається для університетського колективу житлова проблема. В цьому році університету виділено дві державні і сім кооперативних квартир. В той же час по лінії Мінвузу університет в 1987 році не отримав жодного квадратного метра. Необхідно добиватись, щоб міністерство надавало ліміти на будівництво господарським способом і використовувати цей спосіб. Інші колективи так вирішують свою житлову проблему.

Не можна замовчувати той факт, що в університеті роками не вщухають численні конфлікти. Їх треба було вирішувати з самого початку, не залишаючи на самоплив.

Як не прикро, але комісії констатували наявність нездорової атмосфери на юридичному, філологічному та механіко-математичному факультетах. Час розібратися у всьому і покласти край ненормальним стосункам.

Кілька слів про кадри вищої кваліфікації. У нас є серйозні підстави бути занепокоєним з цього приводу. В університеті за останні роки не збільшилось докторів наук (15 захистилися, 15 покинули університет). Середній вік докторів у вас 63—64 роки.

Слід сказати і про постійне зникнення контингенту аспірантів, слабо розробляються нові напрями в науці. За останні 10 років не відкрито жодної нової спеціальності. Одна третина вчених бере участь в господарській тематиці, тільки 33 процента вчених займають розробкою пріоритетних тем, лише 10 процентів університетських вчених працюють на наше місто, тільки 5 процентів вчених беруть участь у виконанні обласних програм економічного розвитку. У виробництві не впроваджується 20 процентів готових розробок.

В діяльності парткому досі не виявився чіткий стиль у роботі з кадрами. Партком слабо контролює вирішення кадрових питань ректором, проректорами.

Значна вина за недоліки лежить на проректорах і деканах. Цій категорії керівників не вистачає наполегливості, сміливості, самокритичності, злагоженості в роботі.

Останнім часом на адресу ректора і секретаря парткому нарастає потік критичних зауважень. Як сказала І. М. Попова, колектив не поінформований, в чому вина ректора. Зараз нічого не можна приховувати від колективу, бо наявні недоліки треба усувати всім разом. Університет досконало перевірявся комісією Мінвузу, Колегія оголосила ректору сувору догану. Висновки комісії були розіслані на факультети і кафедри. І все ж не можна не звинувачувати партком в тому, що він не обговорив на своєму засіданні підсумки перевірки університету комісією Мінвузу.

Партком мало що зробив, щоб згуртувати колектив, мобілізувати його на якомога швидше усунення виявлених недоліків.

Як відомо, В. В. Сердюк подав заяву з проханням звільнити його від обов'язків ректора. Віктор Васильович доклав багато зусиль у справі розвитку університету і завжди бажав йому добра. В той же час на нашу думку, в останні роки університет не зробив помітних кроків у своєму розвитку. Стан справ в університеті сьогодні вже не відповідає славетним традиціям минулого. Ми переконались, що на сучасному етапі університет повинен виконувати більш істотну роль в місті.

Отже, давайте, готуватися до виборів ректора.

ФОРУМ ІСТОРИКІВ

70-річчю Великого Жовтня присвячується

Як уже повідомлялося в «ЗНК», 19—21 травня 1987 року на базі університету в Одеському Будинку вчених проходила міжнародна наукова конференція «Класи і політичні партії у Жовтневій революції в Росії», яка була організована Міжнародною комісією по історії Жовтневої революції.

Президент Міжнародної комісії — лауреат Ленінської премії, Герой Соціалістичної Праці, академік І. І. Мінц. Віце-президенти — професор Індійського університету А. Рабінович (США), начальник відділу суспільних наук УАН професор Ф. Мучі (УНР).

Генеральний секретар оргкомітету конференції — директор Інституту історії СРСР АН СРСР професор С. С. Хромов. В конференції взяли участь близько 200 вчених з 14 країн. Робота її проходила у двох секціях: перша розглядала проблеми гегемонії робітничого класу в революційному русі, друга — роль союзника пролетаріату — трудового селянства.

На засіданнях двох секцій було заслухано 45 повідомлень, відбулись творчі дискусії.

З повідомленнями виступили 23 радянських вчених з Москви, Ленінграда, Києва, Одеси, Горького, Калініна, Тамбова, в їх числі — завідувач кафедри історії КПРС Одеського держуніверситету професор Н. М. Якупов і завідувач кафедри історії СРСР ОДУ професор М. Ю. Раковський, а також 22 зарубіжних вчених: Х. Христов (НРБ), Ф. Мучі, Т. Хайду (УНР), Г. Розенфельд, Е. Кальбе (НДР), Ч. Чжихеу (КНР), А. Чубинський (ПНР), К. Герман, Ю. Кржицек (ЧССР), А. Морич (Австрія), А. Рабінович, У. Розенберг (США), П. Дьюкс, П. Фленлі (Великобританія), Б. Бонвеч (ФРН), Т. Вихавайнен (Фінляндія), Ф. Кокен, М. Ферро (Франція), З. Імам (Індія).

Пропонуємо увазі наших читачів деякі матеріали з конференції, які були опубліковані в бюлетені НСТ істафу (керівник доцент Т. М. Попова).

НАШІ ПРИНЦИПИ— ПАРТІЙНІСТЬ І ІСТОРИЗМ

ричний метод: порівняння Великої Жовтневої революції з буржуазними революціями — англійською, французькою, американською. Ми, радянські історики, ніякою мірою не применшуючи значення буржуазних революцій, знаємо, що за своїм характером, за глобальними наслідками не було і не могло бути революції, рівної Великій Жовтневій соціалістичній революції, у всій світовій історії.

В. І. Ленін вчив, що наука має велику доказову силу, але докази повинні спиратися на взаємозв'язок фактів, правильну їх інтерпретацію. Цікаво відзначити ту обставину, що ряд істориків капіталістичних країн, які виступали на конференції, неодноразово цитували В. І. Леніна, намагаючись підтвердити свої погляди та концепції.

Конференція ще і ще раз показала, що досвід історії Великого Жовтня багато чому навчає, історію не можна ні погіршити, ні поліпшити. Інтерес до історії, що зростає у наш час, вимагає поєднання правдивого ставлення до минулого, поваги до нього, об'єктивного аналізу фактів, скасування «білих плям», «зон замовчування» у історичній науці.

Конференція переконливо довела, що неохитною методологічною основою радянської історичної науки була, є і завжди буде марксистсько-ленінська концепція історичного розвитку, основу якої складають принципи партійності та історизму.

М. РАКОВСЬКИЙ,
професор,
завідувач кафедри історії СРСР.

Що сподобалось? Ряд доповідей радянських вчених, наприклад, доповіді професорів з Москви: Г. З. Іоффе — «Загроза контрреволюційної диктатури» (з історії корніловщини) та Н. Г. Думовой — «Російська буржуазія після Жовтня» (вперше в радянській історіографії узагальнено показаний шлях партії кадетів від ліберальних лозунгів до відкритої контрреволюції); — творчий характер дискусії, яка виникла після доповідей професора із Сорбони (Франція) М. Ферро «Відноси-

ни між партією більшовиків та громадськими організаціями» і професора Індійського університету (США) А. Рабіновича «Більшовики і роль мас в Жовтневій революції в Петрограді».

Що не сподобалось? Слабке аргументування у суперечках вчених з капіталістичних країн.

І. ШКЛЯВ,
викладач кафедри історії СРСР.

(Продовження матеріалу на 4-й стор.)

НА ЗНИМКУ: учасники Міжнародної конференції істориків несуть квіти на братську могилу загиблих революціонерів.
Фото К. АХНАЗАРЯНА.

Питання і відповіді—відверті

Кор.: В яких центрах у вашій країні зосереджена наукова діяльність — у вузах чи так званих наукових установах?

В. БОНВЕЧ, професор Бухарського університету (ФРН):

— У спеціальних наукових закладах. У нас багато дослідницьких інститутів, які за своєю структурою схожі на інститути АН СРСР, наприклад, Інститут Макса Планка. Науковими дослідженнями в галузі історії можна займатися лише після закінчення університету.

Кор.: Яка роль студентів як людей, певною мірою позбавлених забобів і упередженості, у наукових дослідженнях? Який вплив справляють студенти на викладачів?

В. БОНВЕЧ:

— Вплив студентів став особливо відчутним після паризьких подій 1968 року. «Ви серйозно не сприймаєте нас, і дарма», — слова студентки на моєму першому тоді семінарі. Студенти і зараз впливають на весь навчальний процес, на складання навчальних програм, зокрема. Однак зараз вони більш апатичні. Мабуть тому, що після закінчення вузу більшість із них не може знайти роботу.

П. ДЮКС, професор Абердинського університету (Шотландія):

— Нам потрібні студенти як продовжувачі нашої роботи, а їх точка зору — як точка зору молодшого покоління.

Кор.: Яка увага приділяється у ваших навчальних закладах вивченню історії СРСР? Зокрема, чи пишуть студенти роботи з історії Великої Жовтневої соціалістичної революції?

Х. ХРИСТОВ, академік, віцепрезидент Болгарської АН, директор Інституту історії БАН (НРБ):

— В Болгарії на історичних факультетах читаються два спецкурси: з російської історії та з історії СРСР. Тема Великої Жовтневої соціалістичної революції — одна з центральних у студентських дослідженнях, а російська мова — одна з двох обов'язкових іноземних мов.

З. ІМАМ, директор Центру вивчення СРСР і Східної Європи, університет Нью-Делі (Індія):

— Інтерес до вашої історії дуже великий, але поглиблено її вивчають поки що поодинокі студенти — централізованого викладання російської мови у вузах поки що немає.

А. МОРИЧ, професор Віденського університету (Австрія):

спеціалізації. Друкований орган — стінгазети.

А. МОРИЧ:

— У вузах студенти організуються за партіями: прибічники соціалістичної партії, австрійської народної партії, вільної партії Австрії, партії зелених. У масштабі країни газети немає, є газети в наукових секціях. Переважно вони друкують статті, які безпосередньо стосуються наукових досліджень. Водночас через ці органи молодь впливає на цілі своєї партії, наприклад, студенти - соціалісти — останнім часом вони дуже критикують свою партію.

Ф. КОКЕН:

— СНТ у нас немає, навчання індивідуалізоване, мало хто відвідує лекції. 15 процентів студентів займаються науковою діяльністю, останні намагаються знайти роботу по спеціальності. Їм це не завжди вдається: університет закінчує менше третини тих, хто вступив до нього. Існує самостійна студентська кооперація: обмін лекціями професорів, раціональний розподіл списку наукової літератури серед всіх студентів, репетиції екзаменів напередодні сесії. У масштабах факультету студенти групуються у профспілки (у Франції вони мають професійне, спеціалізоване і політичне забарвлення). Їх дуже багато, через них студенти виражають свої політичні переконання і вимоги. Що стосується політичних партій, то їх авторитет помітно знизився в очі студентів; вони не дають втягнути себе ні в одну з них, намагаються виділитися у свої групи.

Кор.: Чи великий процент дівчат, які після чотирирічного вузького навчання продовжують займатися науковою роботою?

Ф. КОКЕН:

— При загальному скороченні числа студентів - гуманітаріїв перевага в цій галузі — за жінками. Мабуть, це пов'язане з тим, що останнім часом (10 років) зарплата професорів гуманітарного циклу підвищувалась не набагато. Зараз вона всього на 25—30 процентів вище від зарплати викладача середньої школи.

Кор.: Як ви ставитесь до необхідності дотримуватись коректності у науковій суперечці?

В. БОНВЕЧ:

— Її наявність або відсутність залежить від якості моєї доповіді. Взагалі мої студенти задають мені різні питання. А сперечатись, безумовно, необхідно, істина виявляється тільки у суперечці.

Кор.: Чи сподобалось вам наше місто?

З. ІМАМ:

— Особливо Чорне море. А ваш Ісаак Бабель — мій улюблений письменник.

ЗАМІСТЬ ПІСЛЯМОВИ

Час, який переживає наша країна, висуває на авансцену суспільно - політичного життя глибокий інтерес до тих проблем і гострих кутів, які раніше намагалися обходити і оголошували неіснуючими.

Зокрема, в системі вищої освіти давно назріли зміни, але через інерцію людського мислення віз, як кажуть, і досі там. Заслуговує на увагу досвід вузької системи у Франції, де навчання індивідуалізоване. Кожен студент отримує широкі варіації можливостей для підвищення рівня своєї освіти.

Цікавим є також принцип здорової конкуренції серед професорсько - викладацького складу, оскільки студенти, отримуючи можливість обирати для себе викладача, стимулюють інших до підвищення якості та поліпшення форм викладання.

Марксистська діалектика вчить, що ні огульний нігілізм, ні фетишизація, ні сліпе поклоніння «не нашому» — це не спосіб досягнення об'єктивної істини. Ми повинні вчитися аналізувати, вибирати, не боїтись вимагати. Цьому вчить нас партія, в цьому запорака успіху.

Матеріали підготували:

І. НЕДОРІЗ, Є. ФОСТАЧУК, О. МОЧАЛЬСЬКА, А. БАЛИНОВ.

Ответственность — общая

(Окончание. Начало на 1-ой стр.)

ных, четких, ясных и недвусмысленных.

Выступали с мест и не по одному разу. Каждое мнение, конкретное предложение «прокручивали» быстро, и это наполнило игру в пинг-понг — принимали и отвергали открытым голосованием.

«Утверждать отчет ректора и пролонгировать его деятельность только тайным голосованием» (А. В. Сурилов) — принято большинством голосов. «Выдвижение кандидатур в трудовых коллективах проводить та-

ким голосованием» (Г. Я. Попов) — не принято. Каждый сотрудник при выдвижении кандидата имеет право голосовать только раз и в своем коллективе» (Ю. А. Карпенко) — одобрено. «Второй тур — вещь громоздкая. Есть смысл при вычеркивании оставлять в бюллетене тайного голосования двух кандидатов. Пройдет из них тот, кто наберет большее количество голосов» (И. М. Попова) — предложение не прошло.

Чью правоту подтвердит будущее?

Н. УСПЕНОВ.

у світі науки

«Ельюнді» — нова мова

Зараз існує кілька сот штучних міжнародних мов (есперанто, ідо, інтерлінгва та інші). Бурхливий розвиток ЕОМ стимулював створення нових міжнародних мов, орієнтованих і на роботу з ЕОМ. До таких мов відноситься загальна допоміжна мова ельюнді. Мова ельюнді відрізняється від інших штучних міжнародних мов за такими ознаками:

1. Мова кодова, в якій слово, являючи собою код слова, складається з двох частин: граматичної (артиклезої), в якій міститься інформація про граматичні категорії, і семантичної (кореневої), в якій міститься речове значення слова.

2. Письмо не буквене і не ієрогліфічне, а письмо кодовими знаками. Кожен кодовий знак, залежно від структури слова, може виконувати різні функції і вимовлятися по-різному. Всього кодових знаків (графем) у мові ельюнді 15:10 основних і 5 додаткових (використовуються також і відомі допоміжні знаки: крапка, кома та інші). Основні 10 знаків (агліфи) відповідають цифрам, завдяки чому мова ельюнді легко трансформується у цифрову мову, що зручно для ЕОМ.

3. Принцип побудови слів полягає в тому, що на основі обмеженої кількості морфем (артиклів, коренів, афіксів) комбінаторно утворюються всі слова. Всього морфемних одиниць — близько 200.

4. Всі знаменникові частини мови починаються з артикля (артикуль є морфемою), крім власних імен.

5. Для передавання власних імен утворено азбуку на основі графем ельюнді.

Грамматика мови ельюнді створювалась на основі граматики мови есперанто. В мові ельюнді немає онимів і повних синонімів. Для вивчення мови ельюнді досить знання шкільного курсу граматики будь-якої мови. Мова ельюнді може використовуватись як мова-посередник багатомовної системи машинного перекладу. Зараз в Одеському держуніверситеті за замовленням Всесоюзного центру перекладів науково - технічної літератури та документації ведуться роботи по створенню словника - посередника, призначеного для машинного перекладу.

А. КОЛЕГОВ,
автор мови ельюнді,
старший інженер ОДУ.

це — серйозно

Щоб не було біди

Маленька іскра, не загашена багаття, кинута тліюча сигарета, несправності в електрогосподарстві, залишені без нагляду електроприлади, гра з вогнем можуть призвести до пожежі, а іноді — до непоправної біди — загибелі людей.

По Одеській області протягом 1986 року сталося 1920 пожеж, загинуло 29 чоловік, 34 травмовано, в тому числі 10 дітей.

Не все добре в питанні пожежної безпеки в держуніверситеті. Заходи, запропоновані пожежним наглядом, не виконуються. Особливе занепокоєння викликають гуртожитки (директор студмістечка тов. Катеренчук). Які недоліки в організації протипожежних заходів в університеті:

— вогнегасники старого зарядження;

— пожежні крани недоукомплектовані засобами пожежогасіння, пожежними рукавами і т. д.;

— шляхи евакуації людей захаращені;

— відсутня система сигналізації і повідомлення про пожежу;

— не встановлено режим куріння;

— у гуртожитках користуються побутовими електронагрівальними приладами.

Внаслідок цих порушень спалахи пожежі в минулому році сталися в гуртожитках № 4 і № 7. Часто порушується протипожежний режим в гуртожит-

ку № 1, де переважно проживають студенти фізфакультету. Так, 4.03.86 року, вночі, в коридорі біля кімнати № 340 було підпалено принесений кимось горючий матеріал. Ця гра з вогнем могла закінчитись лихом. Спалах було вчасно ліквідовано. 18 лютого 1986 року о восьмій годині в цьому ж гуртожитку у фойє першого поверху загорівся електричний щит, що було наслідком перевантаження електричної мережі (використання електрокамінів, електрокип'ятильників, електроплиток тощо).

У святкові дні в травні, жартуючи, студенти фізфаку розрядили чотири пінних вогнегасники, на стіни шойно відремонтованого приміщення і факелом опалили фарбу на дверях кімнати відпочинку.

Поблизу великої фізичної аудиторії студенти палять, таблички «Не палити!» зірвано. Ящик з піском заповнений недопалками і пляшками. Подібним явищем необхідно покласти край. Порушників слід карати аж до виселення з гуртожитку і відрахування з університету. На жаль, порушників не знайдено. Бездіяльність студради продовжується. Адміністрація не вживає дійових заходів щодо ліквідації вказаних недоліків і посилення пожежної безпеки об'єктів ОДУ.

А. ЛЕРМАН,
старший інструктор
ППЧ-5 УПО УВС.

ПИШІТЬ НАМ:

270000, Одеса-Центр, вул. Петра Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадри».

ЗАХОДЬТЕ

Одеса, вул. Петра Великого, 2, 3-й поверх, кімната 86.

ДЗВОНІТЬ:

тел. 23-84-13

Редактор М. ЩЕРБАНЬ.